

Het afgelopen jaar ben ik “voorvrouw” geweest, een prachtige term voor het aansturen van de algemeen werkploeg op zaterdag. Gewoon 5 keer tijdens mijn algemeen werkbeurt was ik voorvrouw. Erg leuk om te doen en heel gezellig zo met elkaar.

Willem heeft van te voren al een lijst met klussen gemaakt. Ik neem die thuis door en vraag Willem om 9 uur op wat verheldering hier en daar. Inmiddels weet ik hoe de schuur opengaat, waar de spullen staan en waar de sleutels hangen. We drinken koffie, de mensen druppelen binnen en ik informeer wie zin heeft in welke klus. Hier en daar vraag ik iemand voor een klus omdat ik denk dat dat goed past. Maar mensen mogen zich ook aanmelden voor bepaald werk. Dat is leuk, dan krijg je iets dat bij je past.

We gaan aan de slag, en ik zorg dat ik een klus heb die een beetje in het middelpunt is, zodat ik alles wat in de gaten kan houden. Als mensen me wat vragen ben ik er, werkers of andere mensen van de tuin. De groenstort moet wat bewaakt worden, opdat er niet te grote hoeveelheden of te grote takken in worden gestort. Als mijn antwoord of ingrijpen de mensen niet bevalt neigen sommigen het Willem te vragen - in de hoop op een beter antwoord. Als Willem dan een antwoord dreigt te geven, geef ik hem op zijn kop, ik ben de voorvrouw – wat Willem lachend beaamt.

Het werkt goed: de werkers van die ochtend stellen soms een andere klus voor, omdat ze wat zien. Zo heb ik een keer iemand bijgestaan die voorstelde het plastic uit de sloot te halen bij het hek. Alle inbreng is oké. We zijn allemaal tuinders en hebben ideeën en ervaring genoeg.

Het is gezellig en we helpen elkaar bij het opruimen. Na afloop praat ik na met Willem, we strepen door welke klussen zijn gedaan, zodat Willem weet wat er overblijft voor volgende week.

Er zijn nog een paar voorvrouwen / mannen nodig. Heb je zin, meld je aan bij Willem!